

סוטה יד-א
עניין: קבר משה

משך חכמה פרשת וזאת הברכה
 לה, ו' ולא ידע איש את קבורתו.

בספרי (פי' שנו): יש אומרים, אף משה עצמו אינו יודע מקום קבורתו, שנאמר: "ולא ידע איש", ואין "איש" אלא משה, שנאמר (במדבר יב, ג: "והאיש משה עניו מאד"). הביאור כי בירושלמי סוף יבמות דהדין ג' ימים נפשא טייסא על גופא. ובשבת פרק שואל (קנב, ב) אמרו, כי כל י"ב חודש נשמה עולה ויורדת, כי להנפש יש קישור אל הגוף ויחס עמה, וכדרך כל הנפרד שאינו רחוק ממקום הנפרד ממנו, שחוזר ומגפפו. אבל "האיש משה" – שאינו שייך אל הגשם כלל בחייו, והיה נבדל מאשה, וארבעים יום בלא לחם ומים, ודבר ה' עמו פנים אל פנים, הוא תיכף משנפסק ההתקשרות בין הנפש לגשמו, תיכף עלה בין אראלי קודש. "ולא ידע", היינו כמו לא הכיר [וכמו (בראשית יח, יט): "כי ידעתיו", וכיוצא בזה הרבה] שלא היה שייך אל מקום קבורתו כלל. והוא מטעם שהיה "איש אלקים" בחייו, ועניו מאוד, ולא היה מקושר ומסובך אל החומר ועניניו כלל בחייו ככל האדם. וזה שאמרו "ולא ידע איש" – אפילו משה¹.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAF YOMI PORTAL

KOLHALASHON